

תת"ע 7700/04/21 - מדינת ישראל נגד תאמר אבו קרינת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7700-04-21 מדינת ישראל נ' אבו קרינת
תיק חיצוני: 34212629082

בפני כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים תאמר אבו קרינת
החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח שמספרו 34212629082 למבקש יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, עבירה בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 29.03.21.

3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 06.05.21, המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוטר במועד שנעצר.

ביום 06.05.21 התקיים דיון, המבקש לא התייצב לדיון ונדון בהעדרו לעונשים הבאים :

3 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס 1,500 ₪.

4. לטענת ב"כ המבקש, המבקש אינו מכחיש את המפגש עם השוטר, אך לטענתו לא קיבל הזמנה לדיון לידי אלא אך אזהרה בלבד.

עוד טען ב"כ המבקש, כי המבקש מודה שבעבר נעצר על ידי שוטר, רכבו לא היה תקין, ולאחר שתיקן אותו כל חטאו היה שלא חזר לקצין להסרת הודעת האיסור שימוש.

לטענת ב"כ המבקש, המבקש מכחיש את העבירה וכי יגרם לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין כנגדו.

עוד טען המבקש לנסיבות אישיות וכלכליות מיוחדות.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה באירוע הנדון קיים מפגש בין המבקש לשוטר אשר תועד במצלמת גוף,

ובמסגרת המפגש המתועד ניתן ללמוד כי השוטר הדגיש בפני המבקש שמדובר בהזמנה לבית משפט וכן את מועד המשפט.

עוד טענה ב"כ המשיבה, כי ניתן לראות מהמפגש המתועד כי המבקש מבין עברית היטב וכי שאל את השוטר על מועד הזימון וכן על הנקודות שבצד העבירה.

לטענת ב"כ המשיבה, המבקש אינו עומד בתנאים הקבועים בחוק לביטול פסק הדין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

בעניינו, מדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדין מסירה ביד, אשר אדם מקבל מהשוטר בשטח בעת שנעצר ובגוף כתב האישום מצוין המועד אליו מוזמן או אדם לבית המשפט.

כתב אישום זה סרוק בתיק בית המשפט. אשר נמסר למבקש ביד ולא נחתם עקב תקופת הקורונה.

לפיכך, מועד הדיון היה ידוע למבקש במועד קבלת הכתב האישום ואין לו אלא להלין על עצמו.

המבקש לא תמך טיעוניו במסמכים לעניין הליקויים אשר תוקנו, לכאורה, כטענתו.

כמו כן, לבקשה גם לא צורף כל תצהיר התומך בטיעונים הרשומים בבקשה.

מכל מקום על פי טיעוני המשיבה קיים מפגש מתועד בין המבקש לשוטר אשר ממנו עולה כי הובהר למבקש כי מדובר בהזמנה לדיון בפני בית משפט, נאמר לו מועד המשפט- הוא המועד בו נידון בהעדר.

עיון בעונש שהוטל על המבקש מעלה כי בית המשפט לא החמיר עם המבקש.

מדובר בעבירה אשר בצידה קיימת חובת פסילת מינימום בחוק של שלושה חודשים והעונש הוטל על המבקש בהתחשב בוותק הנהיגה שאינו רב ובעובדה כי כבר הורשע בעברו בעבירה של רכב לא תקין, כאמור לעיל, כלל אינו מחמיר עימו.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ

2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17).

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

13. הבקשה נדחית.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדיון.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשפ"א, 05 יוני 2021, בהעדר הצדדים.